

præsident for Kjøbenhavns Befolkning talte for den Byrde, der hvilede uretfærdig paa denne Befolkning, regner jeg mig ikke dette til Skam, jeg vedkender mig min Anskuelse, og jeg vilde betragte det som overmaade sejt af mig, om jeg undlod at udtale noget; som jeg fandt rigtig, blot fordi jeg antog, at det vilde mishage mine Bælgere — hvor meget der fra de Herrers Side kan have ligget til Grund i Retning af at ville behage Bælgene, da de fremsatte deres Forslag, skal jeg lade staa hen, jeg har ikke fremsat nogen Sigelse imod dem. Jeg skal nok staa til Ansvar for Bælgene for, hvad jeg har sagt, og netop som Kjøbenhavns Repræsident har jeg ønsket at sige det.

Da ingen yderligere ønskede at høre sig, blev Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Ordføreren for Forslagsstillerne (M. Klaußen): Jeg tillader mig at foreslaa dette Lovforslag, henviset til det Udvalg, der er nedsat angaaende Forslag til Lov om Ordningen af Hærens Intendanturkorps.

Uden Forhandling og Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Dyndelov af 10de Maj 1854.

(Lovforslaget findes i Tillæg A, Sp. 2415—16.)

Sagen sattes under Forhandling.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Zahle): Naar jeg som Ordfører for Forslagsstillerne skal motivere her ved første Behandling det Forslag til et Tillæg til Dyndeloven af 10de Maj 1854, som vi have tilladt os at fremkomme med, ønsker jeg først at gøre en Bemærkning om, hvorfor vi have valgt at fremkomme med dette Forslag gennem det private Initiativ og ikke f. Eks. have brugt den Fremgangsmaade at opfordre den højtærede Justitsminister til at udarbejde et Forslag angaaende dette. Emne. Det kunde jo være stet gennem en Fore-

spørgsel f. Eks. Jeg er nemlig ingenlunde nogen Tilhænger af det private Initiativ i Almindelighed. For at kunne udarbejde en Lov, skal man for det første kende i meget vidtløftig Grad Nutidens Forhold, for saa vidt denne Lov kommer til at behandle dem, og desuden skal man kende den historiske Tradition og Overlevering og skal kunne vurdere alle Lovens Følger i Fremtiden og saa. Det vil i Reglen kræve et større Kendskab, end den enkelte eller nogle enkelte kunde sidde inde med. Det gør sig navnlig gældende, naar man vil til at forelægge et Lovforslag, som griber ind i saa systematiske og indviklede Love som Dyndeloven og Konkursloven. Derfor er i Almindelighed Regeringen, som sidder inde med hele Embedsmaskineriet og raader over det, den eneste kompetente til at forelægge Love; det er ogsaa en af Grundene til, at ethvert politisk Parti ønsker at se sig repræsenteret i Regeringen, og det er ogsaa en af Grundene til, at det altid er Regeringen, der har det egentlige Ansvar for, hvad der kommer ud af Lovgivningsarbejdet. Det er derfor ikke uden Betænkelighed, at jeg et gaaet med til at udarbejde dette Lovforslag, og jeg haaber paa Overbærenhed fra alle Sider med Hensyn til det Resultat, som vi Forslagsstillere have naaet. Fuldbendt kan et Lovforslag om en saa vanskelig Materie umulig være, naar det kun er udarbejdet af nogle enkelte. Naar vi alligevel have besluttet os til at forelægge det privat, er det for det første, fordi der i dette Emne forelaa en tidligere Lovbestemmelse, som kunde være os et Forbillede, det var Dyndelovens § 48, 2det Stykke, der foreskrev — thi nu er det ophævet derved, at det ikke er blevet gentaget i Konkursloven: „Et Dynde hos en Fæstebonde skal for sidste halve Mars Løn og Kostpenge have Fortrinsret fremfor Jorddrottens Krav hos Fæsteren. Søger Jorddroten Udlæg ved Fogeden for dette Krav, skal Fogeden paa se, at Fæstebondens Dynde først fyldestgøres for anførte halve Mars Løn og Kostpenge. Er dette ikke, da skal det Jorddroten givne Udlæg ikke være Dyndet hinderligt i at søge Fyldestgørelse i det Jorddroten udlagte Gods, saa længe dette endnu er i Jorddrottens eller Fæstebondens Besiddelse“. Denne Bestemmelse egnede sig i høj Grad til at være Forbillede for det, vi Forslagsstillere ville udarbejde, da der paa et enkelt Punkt var den samme Tankegang nedlagt i denne Lovbestemmelse, som vi have ønsket at gøre almindelig gennem dette Forslag, vi have tilladt os at indbringe her. Dernæst have vi tilladt os at bruge det private Initiativ af den Grund, at vi have